

ELISABETH : Nee !

DAMEJEANNE : Ge bedoelt dezelfde ! "De Koningin, nog altijd dezelfde ..."

ELISABETH : Nee, dat is verondersteld !

DAMEJEANNE : Aha, dat moeten ze raden.

ELISABETH : Dat moeten ze niet raden. "De koningin geeft u de verzekering ..."

DAMEJEANNE : "De koningin heeft een verzekering."

ELISABETH : Maar heb je van je leven !

DAMEJEANNE : "De koningin heeft een levensverzekering."

ELISABETH : Nee !

DAMEJEANNE : "De koningin heeft geen levensverzekering."

ELISABETH : "De koningin geeft u de verzekering dat u zult verhoord worden."

DAMEJEANNE : "Dat u zult vermoord worden ..."

ELISABETH : Hoord ! Niet moord !

DAMEJEANNE : "De koningin heeft gehoord dat gij zult vermoord worden ..."

ELISABETH : "De verzekering dat gij zult verhoord worden ..."

DAMEJEANNE : "... verhoord worden ..."

ELISABETH : "En ..."

DAMEJEANNE : "Ende ..."

ELISABETH : Geen ende, en !

DAMEJEANNE : Maar 'ende' klinkt plechtiger !

ELISABETH : "... en dat zij zal waken over gerechtigheid."

DAMEJEANNE : "... over de ge... ge..."

ELISABETH : Damejeanne, wat doe je ?

DAMEJEANNE : Er is geen plaats meer over voor gerechtigheid ! *(In gramelot leest zij heel de brief.)*

ELISABETH : Damejeanne, de handtekening !

DAMEJEANNE : 't Staat erop ! Dat heb ik al gedaan. *(Ze geeft de brief aan Egerton.)*

EGERTON : Met uw verlof mevrouw, tot later. *(Tot Damejeanne)* Maar wat voor taaltje is dat ?

DAMEJEANNE : Dat is gebroken Engels, kapot Anglaise, dat verstaan ze overal.

ELISABETH : Egerton, er wordt een bestand afgekondigd van vierentwintig uur. Zodra de Lords met Essex gesproken hebben wil ik dat hij hier naartoe gebracht wordt. Je bent bedankt.

EGERTON : Zoals u wilt, majesteit. Ik meld mij spoedig terug.

DAMEJEANNE : Koningin, hebt gij gezien hoe bleek mijnheer Egerton wegtrok toen ge hem vertelde over die namen op de muren ? En uw ministers Cecil en Bacon die zitten nu heel zeker ook op hun nagels te bijten en in hun broek te schijten.

MARTA : In godsnaam Damejeanne, let wat op je woorden !

DAMEJEANNE : 't Is door de koningin te soigneren dat mijn vocabulair is beginnen te degenereren.

ELISABETH : Vooruit, haast je wat. Misschien komt Robert vanavond nog hier naartoe. Je had toch een of ander mirakuleus middeltje voor mijn borsten ?

DAMEJEANNE : Ja majesteit, maar het zal een beetje branderig aanvoelen.

ELISABETH : Branderig ?

DAMEJEANNE : Ja, om 's wille van dees hier. *(Zij haalt een doosje tevoorschijn.)*

ELISABETH : En wat zit daarin ?

DAMEJEANNE : Wepsen.

ELISABETH : Wespen ? Heilige deugd ! Wat wil je dan doen ?

DAMEJEANNE : Het dozeke wordt opengedaan en zo op de mamelle gezet. Daarna blazen we smoor in de doos, de weps zet zich in coleire en steekt. En na een paar tellen begint de mamelle te zwellen, niet te geloven ! Hard stevig en proppende vol !

ELISABETH : Maar jij bent gek. Dat doet onmenselijk veel pijn !

MARTA : Je bent tot niets verplicht. Dan stoppen we een paar zakdoeken onder je corsage zoals gewoonlijk.

DAMEJEANNE : Nee, nee, geen zakdoek ! Voor in 't geval dat de Graaf van Essex in 't midden van een conversatie er 's wil aankomen, pompom. Er is zelfs een spreekwoord dat zegt : een zakdoek blijft een zakdoek en steekt geen vuur in de broek.

ELISABETH : Ben je er wel zeker van dat ze stevig en groot zullen zijn ?

DAMEJEANNE : Misschien niet ineens kanonkogels, maar schoon wel majesteit.

ELISABETH : Maar hoe lang blijven ze gezwollen ? Want ik zou niet willen dat als Robert hier is en wij zitten te praten over politiek, dan plots, psjij ...

DAMEJEANNE : Oh, drie dagen, misschien wel vijf. Dat hangt ervan af hoe lang we de angel erin laten zitten.

ELISABETH : Dus als je die angel er nu bijvoorbeeld een half uurtje laat inzitten ...

DAMEJEANNE : Een borst als een pompoen majesteit, zo ...!

ELISABETH : Vooruit dan, helemaal gek is beter dan half gek.

MARTA : Vooruit, courage, moed !

DAMEJEANNE : Vooruit, hoogheid, goed diep inademen. Madame Marta, steekt gij dees reukstokke in brand dat we een beetje smoor krijgen.